

SZÁRNYPRÓBA

LJURÉ QUK (BÍRÓ GERGELY)

NYOLC SORBAN MAGAMRÓL

Én vagyok B. G., a kárpátaljai fiatal, aki elfelejtette a nevét. Nem azért, mert nem emlékszik rá, hanem azért, mert már van ilyen, de egyébként is, ha még nem lenne, akkor neki úgy sem kellene, mert mióta ír, ő LjuréQuk. Az a Ljuré, aki idegen, s szilaj, mint egy vadló, és akit a gazdája – a kárpátaljai fiú –, még csak most igyekszik betörni. De ha ez sikerül, új hangok szólalnak majd meg, s a név mögötti lény, társaival együtt elhozza a változásokat. Mert ma, amikor elfelejtjük, hányan adták szívüket a szé-pért, ilyen poétákra van szükség, s pláne, akkor, ha csapatostól jönnek.

LJURÉ QUK

ÉDESAPÁMNAK

*Cselszövésből ritkán kaptam ötöt,
mint ahogy abból sem, hogy hitvány legyek.
Most jóéjszakáttal, gondolkodva kezdek
valami teljesen mást, szelídebbet.
S te mindig többet tudtál, mint tudtam,
Apám, most neked kellene sorok.
Csak nehéz ez az emlék, és néha
kihull, mint kezeim közül a nap,
s ez a tiszta-fakó kincs, mint
ereklye leng-leng körbe engem:
Ki vagy te, és mik azok a szavak
amelyekkel egyszer levágod,
másszor toldod szárnyaim?
Most akkor Ikarosz úgy is,
ha nem megy, vagy úgysem,
ha menne?*

De hát nem szabad!

*Ez sem pörlés veled,
csak látom, hogy fejemen a haj
kikopik pont olyanformán,
mint a tied.*

LUSTRUM QUADRIGUM

*Tanakodtam magammal néha,
mikor senki nem látta, csak én,
ahogy ott bennem, lassan
nagyon nagy lángok gyúltak.*

*Néztem úgy, mint az az író
borotválkozáskor nézte önmagát,
és nem értettem meg,
hogyan meddig tart a tükröződés.*

*Elszámoltam veled – mondtam
neki (magamnak), s közben már
az alvó állat rebegő szemén át
láttam csak ki önmagamból.*

*Jól jössz te még egyszer
– felelt vissza gyatrán,
az ő jellegzetes hangján,
egyáltalán nem ünnepélyesen.*